

महाकवि कालिदासः

महाकविः कालिदासः विश्ववाङ्मये सर्वोत्कृष्टः कविः विद्यते । तस्य जीवनविषये लिखितप्रमाणभौवेन निश्चित-
रूपेण किमपि कथितुमशक्यः । तस्य जीवनवृत्तविषये
अनेकलोकविश्रुतयः वर्तन्ते । केचिद् एनं विक्रमादित्यस्य
सभायां कविः मन्यन्ते । केचित् तु गुप्तकालीननरेशाणाम्
आश्रितः कथयन्ति । तस्य जन्मस्थानविषये पर्याप्तं
मतवैभिन्यं दृश्यते । कोऽपि एनं ~~कश्चि~~ कश्मीरनिवासी,
कोऽपि बङ्गवासी, कोऽपि विदिशावासी, कोऽपि
उज्जयिन्यामस्य निवासः आसीदिति मन्यन्ते । तस्य
विद्वत्वं सर्वेषु क्षेत्रेषु वर्तते ।

कालिदासस्य कालनिर्धारणमतीव विवादास्पदः
विषयः अस्ति । कालिदासस्य स्थितिकालसम्बन्धीनि यानि
विभिन्नानि मतानि सन्ति तेषु मतद्वयमेव प्राधान्यं
भजते । तयोः एकं गुप्तकालीनमतमस्ति यदनुसारेण
गुप्तवंशस्य कस्यचनः राज्ञः मुख्यतः द्वितीयचन्द्रगुप्तस्य
काले कालिदासः प्रादुरभवत् । अपरञ्च ईसापूर्वप्रथम-
शताब्द्यां परम्परया प्रसिद्धस्य उज्जयिनिनरेशस्य
विक्रमादित्यस्य काले तस्य स्थितिं मन्यन्ते । अन्योः
मतयोः

कालिदासेन रघुवंशं कुमारसम्भवं द्वे महाकाव्ये,
मेघदूतम्, ऋतुसंहारञ्च द्वे गीतिकाव्ये, अभिज्ञानशकुन्तलं
विक्रमावशीथं मालविकाग्निमित्रञ्च त्रीणि ~~न~~ नाटकानि
लिखितानि । ऋतुसंहारं कालिदासस्य आदिकृतिः वर्तते ।

अस्मिन् काव्ये षण्णामृत्तनां वर्णनमस्ति । चतुश्चत्वारिंश-
 दधिकैकैकशतं श्लोकाः अस्मिन् विद्यन्ते । मैघदूतं
 इति खण्डकाव्ये प्रियावियुक्तस्य सन्देशं विद्यते ।
 कुबेरशापाद् रामगिर्याश्रमे द्वि निवसन् यक्षः मैघेन
 स्वप्रियार्थे सन्देशं सम्प्रेषयति । ग्रन्थेऽस्मिन् भागद्वयं
 वर्तते । पूर्वमैघः उत्तरमैघश्च । पूर्वमैघे यक्षः भक्तुं
 मैघाय मार्गं निर्दिशति, उत्तरमैघे प्रेषितं सन्देशं
 कथयति । कुमारसम्भव महाकाव्ये सप्तदशसर्गाः
 विद्यन्ते । अस्मिन् काव्ये कार्तिकेयस्य जन्मकथा अस्ति ।
 रघुवंशं महाकाव्यं । सबीकृतं महाकाव्यमस्ति ।
 अत्र उनविंशतिसर्गाः विद्यन्ते । अस्मिन् महाकाव्ये
 महाराजदिलीपादारभ्य इन्द्ररघुवंशायानां कृत्वा कथा
 वर्तते । रघुवंशमहाकाव्यं महत्प्रसिद्धं संस्कृतकाव्य-
 रत्नम् अस्तीति विपश्चिता मतम् । मालविकाग्निमित्रं
 कलात्मकविकासदृष्ट्या कालिदासप्रणीतं नाटकं वर्तते ।
 लघुकाव्ये पञ्चाङ्गयुक्ते नाटकेऽस्मिन् विदिशान्तरेणस्य
 अग्निमित्राख्यस्य राज्ञः मालविकेया सह प्रणयसम्बन्धस्य
 कथा अस्ति । विक्रमोर्वशीये नाटके पृथ्वीपालस्य
 पुरुरवसः उर्वशा सह प्रणयकथा वर्तते ।
 अभिज्ञानशकुन्तलं विश्ववाङ्मयस्य अत्युत्कृष्टं
 नाटकं वर्तते । अभिज्ञानशकु- सप्तङ्गयुक्ते नाटके
 अस्मिन् दुष्यन्तस्य शकुन्तलया सह प्रणयकथा
 वर्णिता अस्ति । शकुन्तलस्य रमणीयत्वं सर्वोत्कृष्ट-
 त्वञ्च परं कौटिम् अभजन् । पाश्चात्यविद्वान्सोऽपि
 मुक्तकर्णेन शकुन्तलं प्रशंसन्ति ।

5026 (HC)

Date _____

Page _____

Essay :विद्यार्थी जीवनम्

ये विद्यानां अर्थिनः सन्ति त एव विद्यार्थिनः कथ्यन्ते । येषां मनसि सर्वदा विद्याप्राप्तये वैकल्यं कुरीदृश्यते तदनुरूपञ्च प्रयत्नमपि ते जनाः आदर्शभूतविद्यार्थिनः भवन्ति ।

पुरा महर्षिभिः समग्रं मानवजीवनं चतुर्धा विभक्तम् । जीवनं शतवर्षात्मकं स्वीकृत्य प्रथमं पञ्चविंशतिवर्षात्मकं जीवनकालः ब्रह्मचर्ये कथ्यते । द्वितीयं विद्याध्ययनस्य सर्वोत्तमः समयः कथ्यते । बालकाः अस्मिन् समये स्वगृहेभ्यः गुरुगृहं विद्याध्ययनाय सङ्गुणार्जनाय च जग्मुः । तेषु सदासारिणः गुरुवः निस्स्वार्थभाव-
नया स्वान् शिष्यान् अपाठयन् । शिष्याः अपि सर्वदा गुरोणाम् आदेशानां सर्वथा पालनं चक्रुः ।
आदर्शभूतछात्रस्य महर्षिभिः पञ्चलक्षणानि प्रतिपादितानि ॥ —

काकचैष्टा बकध्यानं श्वननिद्रा तथैव च ।

अल्पादारी गृहत्यागी विद्यार्थी पञ्चलक्षणः ।

सर्वेषां छात्राणां कृते आदर्शछात्ररूपे प्रतिष्ठां प्राप्तुम् उपरि लिखितानि पञ्चलक्षणानि अवश्यमेव सेवितव्यानि । यथा काकः सर्वदा चैष्टते यत्र कुत्र भोजनं मिलिष्यति कुत्र कथं च । सुरक्षां प्राप्स्यति तथैव विद्यार्थिभिः

सर्वदा करणीयं प्रयत्नीयं च । यथा बकस्य
 ध्यानं सर्वदा स्वलक्ष्यरूपमकरादिषु जलुषु
 क्रेन्द्रितमस्ति तथैव विद्यार्थिनोऽपि स्वः उद्देश्यरूपां
 विद्याम् अधिगन्तुं प्रयत्नं कुर्युः । श्वाननिद्रावत्
 विद्यार्थिर्जनैः अल्पकालावधिं यावत् शयनं करणीयम् ।
 अल्पहारं तु पठनाय अत्यावश्यकम् । गृहस्य
 त्यागं तु विद्यार्थिनां कृते परमावश्यकं प्रतिभाति ।
 साम्प्रतिकाः विद्यार्थिनः पूर्णरूपेण गृहत्यागं कर्तुं न
 शक्नुवन्ति । परं ते अपरि निर्दिष्टानि अन्यानि
 चत्वारि लक्षणानि पालयितुं समर्थाः भवितुं
 शक्नुवन्ति । उक्तानि सर्वाणि लक्षणानि तु तेषाम्
 परकीर्तविद्यार्जनप्रवर्तकानि एव सन्ति ।

प्राचीनैः ग्रन्थैः इदं प्रतिपादितं यत् "अध्ययनं
 परमं तपः" । वस्तुतः विद्यार्जनं कठिनतमं तपः
 वर्तते । विद्यार्थिजीवनैः धैर्यस्य परीक्षा भवति ।
 ये जनाः धैर्यवन्तः सन्ति ते एव स्वजीवनपरीक्षायां
 सफलतयाः पात्राणि भवन्ति । अतएव विद्यार्थिनां
 कृतेऽपि विद्याध्ययनाय धैर्यस्य महती आवश्यकता
 वर्तते ।

विद्यार्थिजीवनं तु मानवजीवनस्य निर्माणाय मानवेभ्यः
 अवसरं प्रददाति । अस्मिन्नेव काले सर्वविधानां
 मानसिक-बौद्धिकशक्तीनां विकासाय अस्मिन् जीवने
 पर्याप्तम् अवसरं भवति । अध्ययनकाले अधीतृभिः
 स्वचरित्रनिर्माणाय अपि प्रयत्नीयम् । सच्चरित्रयुक्ताः

विद्यार्थिनः पुन भविष्यत्काले सर्वकारस्य व्यवस्थायाम्
 उच्चपदं प्राप्नुवन्ति । अतः विद्यार्थिभिः अवश्यमेव
 दत्तचित्तयुक्ताः भूत्वा अध्ययने संलग्नं भवितव्यम् इति ।

————— 0 —————